

Med Hensyn til Lovforslagets Enkelt- heder skal jeg bemærke, at naar det er forudsat, at Borgmesterembedet i Esbjerg skal henlægges under Retsbetjenten i Byen, tvivler jeg noget om, at en saadan Ordning vil være hensigtsmæssig. Retsbetjenten i Esbjerg har allerede nu en overvældende Mængde Forretninger, som det er oplyst i Bemærkningerne til Lovforslaget, hvilket yderligere vil fremgaa deraf, at hans Kontorpersonale, efter hvad der er opgivet mig, bestaar af 5 Fuldmægtige og 7 Skrivere. Der er flere Forretninger ved dette Embede end f. Eks. i de store Jurisdiktioner Frederiksberg Birk og Københavns Amts nordre Birk, som det kan ses af de Oplysninger, der findes i Tillæg A. for denne Samling, Sp. 2475, og hvis Esbjerg oprettes til Købstad, vil der blive yderligere Forretninger for Retsbetjenten som Byfoged. Naar man saa tillige vilde paa- lægge Retsbetjenten Borgmesterforretningerne, som ville blive meget betydelige i en stor og ny By som Esbjerg, hvor mange kommunale Forhold skulle ordnes fra Grunden af, tror jeg, at det vilde blive mere, end det kan være forsvarligt at paa- lægge en enkelt Mand, og det forekommer mig ikke, at Hensynet til den forestaaende Retsreform, som maaske paaberaabes, kan motivere en saa uheldig Ordning, thi ingen kan dog vide, naar den kommer. En Deling af Embedet i to vilde derfor vistnok være hensigtsmæssigere. — Ifølge Lovforslagets § 3 skulle de handlende, Haandværkere og andre næringsdrivende, som ved Udgangen af Aaret 1898 drive Forretning i Esbjerg, være berettigede til at fortsætte de af dem udøvede Næringsbrug. Jeg antager ikke, at det har været tilsigtet at udelukke de Personer, som ved den nævnte Tid, Udgangen af 1898, have Næringsbeviser, men som af en eller anden Grund ikke benytte dem i Øjeblikket, fra senere at optage og udøve deres Næring, og er det Mening, kunde det vistnok udtrykkes noget klarere. — I § 6 er Esbjerg med Hensyn til de i Købstadkomunalloven af 26de Maj 1868 § 18 indeholdte Bestemmelser vedrørende Havnevæsenet stillet lige med Helsingør og Frederikshavn. Ifølge Bemærkningerne til Lovforslaget maa der imidlertid navnlig være sigtet til Bestemmelsen i § 17 i Kommunalloven om, at Byraadet har Ret til at vælge 2 Medlemmer af Havnebestyrelsen, og jeg antager, det beror paa en Unøjagtighed, at kun § 18 er nævnt, og at ikke Hovedbestemmelsen i § 17 er tagen med. — Naar det i § 9 er bestemt, at Justits-

ministeren er bemyndiget til at indrømme en Frist af indtil 15 Aar med Gennemførelsen af Købstadlovgivningens Byggeforskrifters Anvendelse paa Esbjerg Købstads Bygninger, kan der vel nok være en Del, der taler for, at der gives i alt Fald nogen Frist for de nuværende Bygninger, men det er dog vistnok tvivlsomt, om det er rigtigt at lade Bestemmelsen gælde ogsaa de Bygninger, som opføres, efter at Loven maatte være traadt i Kraft. — Om der er tilstrækkelig Grund til, som det er foreslaet i § 12, ikke straks at lade Reglerne om Bygningsafgiften i Købstæderne træde i Kraft for de paa Esbjerg Købstads Markjorder værende Bygninger, kan være et Spørgsmaal. For øvrigt er dette næppe af nogen meget stor Betydning. — I § 4 indeholdes der en ret vigtig Bestemmelse, hvorefter der gives Indenrigsministeren Bemyndigelse til at bringe Beskatningsloven af 11te Februar 1863 til Anvendelse paa Esbjerg Købstad med de Lempelser, som han finder nødvendige. Jeg er ganske enig i, at det er nødvendigt, at der gives Lempelser, og endogsaa meget betydelige, med Hensyn til Skattereglerne i Esbjerg. Det er ganske naturligt, at de Regler, som kunne passe paa de hundredaarige Købstæder, ikke passe for en ny By som Esbjerg, og jeg finder derfor ikke, at der er noget at indvende imod den foreslaede Bemyndigelse. Tværtimod vilde jeg anse det rigtigt, at den ikke bliver alt for snæver. Den sidste Del af Sætningen: „særlig med Hensyn til den Maade, hvorpaa Ejendomsskatternes Beløb fastsættes“, antager jeg ikke skal tilkendegive, at Bemyndigelsen ikke skal gælde væsentlig andet end Fastsættelsen af Ejendomsskatternes Beløb, men den bør formentlig gælde adskilligt andet, f. Eks. Tidspunktet for Revisionen og lignende. Det er muligt, at det ogsaa har været Meningen; men de anførte Udtryk kunne mulig tyde paa, at Fastsættelsen af Ejendomsskatternes Beløb var Hovedsagen.

Skønt jeg skal erkende, at der ved Lovforslagets Udarbejdelse er taget Hensyn til de Bemærkninger, der fremkom ved den afbrudte 2den Behandling af det private Lovforslag i forrige Samling, tror jeg dog, at der er forskellige Enkeltheder, som der nok kunde være Grund til at gøre til Genstand for nærmere Overvejelse.

Breinholdt-Vandborg: Man skulde vel paa Forhaand mene, at det foreliggende Lovforslag er af en saadan Art, at enhver Anbefaling turde være overflødig, og endda